

Scandinavien's Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundstabben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 22. Den 15. August 1855. Priis: 6 Ø pr. Exempl.

Solvte almindelige Epistel

fra Præsidentstabet over Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige til de Hellige i Bjergenes Dale og til dem, som er i Adspredelsen over hele Jorden, med Hilsen.

(Af Deseret News den 25de April 1855.)

Erlært Brodre!

Under Bessignelserne af et styrende Forsyn, der har bevaret os, har vi fornyede Forpligtelser til at takke og prise vor Fader i Himlen, hvis bestyttende Omsorg har afværget Dødens Vile og dækket os, som med en Kaabe, fra Plager og Ødelæggelser, som er blevet udgydte over Jorden.

Vi har i Sandhed erfaret, at hans Magt har været over os til vort Bedste, og at disse fjerne Dale har saa vidt viist sig at være et sikkert Tilflugtssted, hvori de Hellige har fundet Ro, Helbred, Velstård og Fred, medens Herrens Harme har for en Deel hjemmøgt Nationerne. Vore Hjerter er fulde af Glæde, naar vi overveier, hvor kærlig Herren har styrret tilhueladende Ondt til Gudt og vendt Menneskernes Forbittrelse til sin Pris ved at befrie saa mange af sine Hellige fra det ugodelige Babylon og fra deres Fjenders Magt, førend disse Optim af Vee, Forvirring og Nød spreder Ødelæggelse og Forvirring over Jorden. Til samme Tid soler vi Angstelse for de trofaste Hellige, som endnu er

nodte til at vente paa Besvarelse midt iblandt saadanne frugtelige Trængsler.

Tidernes og Årstdernes Tegn, eftersom de ruller hurtigen frem, opfylder i Sandhed de gamle Propheters Ord, at „Herren har besluttet en Ødelæggelse paa den hele Jord.“ I de sidste Dages Hunsholdning er vi sandeligen tilfredse med de Øeldstes Trofasthed i at gaae ud og forkynde Fylden af det evige Evangelium for Menneskernes Born.

Endskindt der endnu staar et stort Værk tilbage at udføres, er det dog bleven bragt til de fjernehste Dele af Jorden, og bleven prædiket for mange af de fuenfste Nationer i deres Mordersmaal. I Nord-Amerika og Storbritanien er det blevet prædiket og publiseret vidt og bredt. Det er blevet prædiket og publiceret i Engelsk, Fransk, Tysk, Italiensk, Danisch og Welsh. Det er ogsaa oversat og færdigt at publiceres i det havajiske Sprøg og vil sandsynligens blive publiceret i den paafølgende Årstdid. Som Tillæg til det Foregaende er det blevet prædiket i Spanien, Norge, Sverrig, Island og for Indvaanerne ved Donan,

Nilen, Indus og Ganges. Det er blevet frit tilbuddt af Israels Eldste, som vandrer foruden Pung eller Taske, til alle disse Nationer og til Folket paa Malta, Syd-Afrika, Ceylon, Siam, Australien, de første og folkerigste Per i det Stille Hav, og til mange andre Nationer og Folk i deres Modersmaa. I blandt Alle, for hvem Evangeliet er blevet forknydt, fandtes der meer eller mindre af Israel; men det er bemerkningsværdig, at i de Lande, som var begnustigede med Evangeliet i Christendommens første Tidsalder, som havde Jesu og hans Apostlers Viduesbyrd, finder vi det største Mørke og Ufugneri, og den mindste Modtagelighed for vor hellige Religions Grundsetninger, medens blandt de mere oplyste Dele, som det vestlige Europa, de engelske Nybyggere i Australien og Amerika og i de Forenede Staeter, modtages det mere redebout af den ærlige og oprigtige Søger efter Sandheden.

Missionen i det forbivægne Aar har gjort usædvanlig Fremgang. Vi har modtaget Underretning fra Australien, som viser en anseelig Tilvært i Antal og en stadig tiltagende Søgen efter Kundskab om Sandheden. Fra Broder Jesse Haven, som endnu præsiderer og prædiker i Cap Colonien, erfarer vi, at en ikke ubetydelig Green er blevet oprettet siden hans Ankomst for det Meste blandt de engelske Nybyggere.

Vaa Ceylon blev Missionærerne stemt behandlede, og nødtes snart til at forlade Den. I Siam er det blevet dem tilladt at forblive, men de har gjort megen lidet Indgang, undtagen blandt de Engelske, hvorfra nogle saa har anammet Evangeliet. Denne Mission har været under umiddelbar Bestyrelse af Brodrene Luddington og Savage under Bisshop Math. W. Jones's Præsident-

stab, hvis Ophold er i Calcutta. Vaa dette Sted ogsaa, ligesaavel som i Bom-bay, Burmah og Indiens nordlige Provindser, er en lidet Interesse blevet opvakt, og det for det Meste iblandt de Engelske, men da Fleertallet af dem er Soldater i den britiske Armee, forbyder Officererne dem hyppigen at besøge Forsamlingerne eller paa noget Maade at holde Samfund med de Hellige. De udøve ogsaa en meget kraftig Indflydelse imod vores Brodre i alle deres Arbeider, endog hos de Judsøde. I Hamborg, og i adskillige af de europæiske Staeter, er vores Eldste ofte blevet føngslede og sluttelig landsforviste fra deres Herredommer. Men paa alle disse Steder er Ordet blevet saact, og de indfødte Brodre, som har en Ret til at forblive, prædiker og lærer der eftersom Leiligheden tilbyder sig, hvorved en Grundvold lægges, som til sidst vil have en gavnlig Folge for Sions Sag ved at aabne Wei. for Evangeliets Udspreddelse og sonderbryde Skinhelligheden, Overtroens og Mørkhedens Lænker, som saa længe har føngslet Jorden.

I England, Skotland, Drken Perne, Irland, Schweiz, Danmark, Sværig, Norge, Canal Perne, nogle Dele af de Forenede Staeter, de britiske Provindser og det Stille Havs Per, har Værket haft og har Held, idet der jævnlig lægges Medlemmer til Kirken og aabnes nye og mere udstrakte Arbeidsmarker.

I vort eget Territorium har vi været velsignede med Helbred, Fred og uforligneligt Held. Afgrøden moden, og var overslædigere end nogensinde før i disse Dale, endssjoudt megen Skade gjordes af Græshopperne i Juli Maaned, og der var haard Frost og Is den 30te Mai og 15de October. Det er den første Gang siden vi nedsatte os i disse Dale, at vi kunde sige, at der avledes et Over-

ænd af Sæd for Indvaanerne, og, endstjøndt et uventet, usædvanligt og stort Forraad er blevet forbrugt af de Forenede Staters Tropper, som laae i Winterqvarter iblandt os fra den 2den September til nærværende Tid, troer vi dog, at der vil være en Overflodighed, som varer indtil en anden Høst foruner den.

Vore offentlige Albeider har stadigen stredet fremad. Muursteens Muren omkring Tempelpladsen er blevet fuldendt og en stor Deel af Dækstenene beredte og nogle lagte paa. Begavelshusets paa Tempelpladsen er fuldendt, og en stor Deel af Templets Grundvold er lagt. Sukkersfabrikken ved Big Kanyon Creek er blevet sat i Virksomhed, og den sydlige Fløj af Stats-Huset i Staden Fillmore strider frem til Fuldendelse.

De Halvsjærdstidsthyve har bygget en bekvem Hal, som meget stadig er blevet benyttet i Løbet af Winteren, endstjøndt dens Bygning ikke paabegyndtes førend den 13de August.

Nye Anlæg paa Land og i Bye er stæet i stor Udstrækning, som har staet enhver Jagttager med Forbauselse over den siensyndige Fremgang og Held, som har ledsgaget alle vore Bestrebelser. Hvor oprigtig maa vi ikke tilskrive alle disse Welsignelser hin kærlige Fader, som har bestyttet os for vore Fjender og overost os med sine Welsignalser. Han har lated Jorden i dens Kraft frembringe Sæd og rige Frugter til Menneskets Underholdning. Elementerne har ogsaa været gunstige, og den besvigtende Næring af „tidlig og sildig Regn“ er ikke blevet tilbageholdt; ei heller har Bjergstrommene manglet at afgive deres sædvaulige Forsyning. Der er ogsaa blevet indbragt et meget større Forraad af Varer i Territoriet end hidtil, for hvilke dog Ester-spørgselen synes at være i stadigt Tiltagen, endstjøndt en stor Mængde Tøi til-

virkes af Folket. Indenlandske Tilsirkninger og Frembringelser har været en Side og Deel af vor hunslige Økonomi og skulde praktiseres af enhver Hellig. Det er den eneste Sti, hvorpaa vi kan vandre med nogen Forvisning om at sikre vor Uafhængighed og vedligeholde den Frihed, som vi arvede, som et rigt Legat, af vore Fædre og vor Gud.

Vor hellige Religion bringer os i Berorelse med længe grundfæstede Wildfarelser og Alarhundreders Traditioner, hvilke er herskende over hele Verden; derfor er vi nødvendigvis et sørerent og assondret Folk, hvis bedste Interesser og Bevaring beroer paa Enighed og Stolen paa sig selv, paa Udvelsen af Dyd, Arbeidsomhed og Maadeholdenhed, og bevisende vor Tro ved vore Gjerninger, idet vi ærer voit Præstedomme, og tjenner vor Gud ved at holde os selv rene og ubesmittede i denne ugudelige og horagtige Slægt.

Af denne Alarsag udsamler vi os fra Verden, og af denne Alarsag skulde vi forlade os paa vor egen Skjousomhed og Dygtighed til at frembringe fra de oprindelige Grundstoffer enhver Slags Føde og Klæder, som er nødvendige til vor Brug og Bequemmelighed.

Brodre! værer yse og sky fremmede Produkter som Ting, der ikke er passende eller bestemte for Israel, og tag Eders Forudsætninger fra Naturens store Forraadshus, de rige og overslodige, endstjøndt undsødede Hjælpemidler, hvormed vi er omgivne, og som klarligen staer i vor Magt at tillegne os.

Eftersom Ugudelighed, Uenighed og Forvirring vedbliver at herske og tiltage paa Jorden, vil de Hellige blive vær, at Tiden er ikke langt borte, naar de sandhedsyviis bliver nødte til at følge denne Fremgangsmaade til deres egen Frelse. Hvor meget lettere er det ikke at forberede

sig, medens man er omgiven med Fred og Lykke. Hvor meget bedre at gjøre, hvad der er rigtigt og nødvendigt under de meest gunstige Omstændigheder end at vente indtil den strenge Nødvendighed trænger En dertil. Vi siger dersor til Brødre og Søstre i alle disse Bjergenes Dale, lør nu at tilvirke Eders egne Klæder og opmuntre den indenlandsk Manusfakturist og Producent; og lad de, som agte at komme her for at boe, medbringe alle Slags arbeidsbesparende Maskinerier, og saadanue Ting til deres Sammensætning, som ikke let kan forstaaes her. Medbring ogsaa Bomuld og Kardetidtselsrø, og Frø til at frembringe alle Slags vegetabiliske Farvestoffer, og alle Slags Frugt- og Blomsterfrø, ligesledes Podeqviste og Windruestiklinger; anstaf og opdræt de bedste Slags Kreaturer. Og lad dem, som har de nu opnævnte Ting, opbevare dem med Omhu, at det bedste af alle Slags Frugter og Kreaturer kan frembringes, og de ringere Slags forbedres, at der kan findes iblandt os en Overflodighed af enhver Ting, som vil bidrage til Nutte og Behagelighed, eller det, som vil fryde Diet og forskjonne Jorden. Til Opmuntring for dem, som dyrker Frugtræer, omitaler vi blot som en Kjendsgjerning, at i de sidste fire Aar har Førstener modnet paa Træer, som er opvorne af Frø, nedlagt af os siden vor Nedscættelse i disse Dale, og Ebles træer har, skjønt i mindre Quantiteter, haaret i de to sidste Aar og tegner til at frembringe megen Frugt i Aar.

Den 27de Juni begyndte den Conference, som blev bestemt ved April Conference Ophør, og holdtes to Dage, under hvilken mange Missionærer sendtes til de Forenede Stater, hvoriblandt Eldste John Taylor af de tolv Apostles Overrum, som skulde begive sig til Sta-

den New York, i den hensigt dersteds at publisse en Avis. John Smith, Søn af Hyrum, valgtes til præsiderende Patriark over den hele Kirke, og blev ordineret til det Embede med alle de Nøgler og den Myndighed, som tilhører samme, den 18de Februar. Dette skete for at sydde den Bakance, som var opstaaet ved Døden af vor elskede og begravede Patriark, Fader John Smith, som døde den 27de Mai 1854, tre og halvfjerdssindstyve Aar gammel.

Fader John Smith var Broder til Joseph Smith sen., som var Fader til Propheten og var den første Patriark i Kirken. Han efterfulgtes i dette Embede af sin Søn Hyrum, hvem han overførte det paa for sin Død, og efter hans Bortgang blev Fader John Smith valgt, da Hyrum den Tid ikke havde nogen Søn, som var gammel nok til at opfyldte Embedet. Den agtede og elskede Patriark gik til sin Hvile næt af Dage og Hæder, idet han havde fuldendt Lovet med Taalmodighed og udholdt indtil Enden, og blev begrædt af Zusinder, paa hvem han havde lagt sine ørværdige Hænder for at meddelse en patriarkalst Belsignelse i Kraft af hans hellige Embede og Præstedommme. Han vil længe erindres af de Hellige som en Fader, hvis Belsiguelser ansaaes af stor Værdi, og som vil vedblive at være en Vedervægelse og Trost under alle de forskjellige Ufverlinger af Livets Piligrimsfærd i Kjødet. Idet han havde lidt Forsolgelse fælles med os og vore Brødre, som er gangue isforveien, var han nedbrudt i Legemet; og endskjønt tilladt at leve nogle saa korte Aar i No og Fred i Bjergenes Dale, havde han dog at trekkes med Legems-svaghederne, som var forårsagede ved de mange Besværligheder og Gjenvordigheder, som det har været de Helliges Lod

at gennemgaae; men hans Sindsstyrke og Aalandsevner blev usækkede indtil det Sidste.

Saaledes har en anden af Jordens ædle Mænd gaaet til Hvile, beredt til at komme frem med Ere, Udsædighed og evigt Liv, naar Opstandelsens Nøgler skal gives til den Almægtiges Præstedomme for igjen at forvalte dets Magt paa Jorden.

I det forbigeaue Åar har vi nydt Roslighed for de indfødte Stammer, idet vi har sluttet et Fredsforbund med Indianerhøvdingen Walker, med hvem vi havde en Sammenkomst i denne Hensigt ved Chicken Creek i Juab County den 11te Mai sidstleden. Vi har stor Åarsag til at anerkjende Herrens Haand, som har tilbageholdt disse Vilde fra bogstaveligen at overskylle vore Settlementer med de Helliges Blod, og som har bevaret vore Brodre fra fuldkommen Til-intetgjorelse, thi Intet uden hans almægtige Kraft har forhindret en saadan Begivenhed.

Nogle af Settlementerne, som saae og folte ved sorgelig Erfaring den truende Fare de var i, har foretaget sig tildeels at sikre sig ved Besætninger osv.; men vi er bedrøvede over at maatte sige, at disse Forsvarsmidler i Almindelighed forblive i en ufuldendt Tilstand, og mange af dem er af blot siden Værdi. Hvor længe Herren vil vedblive at udstrække sin beskyttende Omhn og see igjennem Fingre med sit Folk i saadan utilgivelig Efterladenhed og Ligegyldighed for hans Raad og milde Formaning, vil Eiden vise. Det synes at det selv samme Dieblik, naar Fred igjen smiler til os, er Faren forglemt, og vi falder ned eet tilbage i den samme forgløse Ligegyldighed, som stedse har udmærket vore Handlinger i disse Dage, saavidt som det angaaer at være godt forberedt til at møde vore

stadige Fjender. Vi siger til Eder, Brodre, tillader Eder ikke længere en saadan strafværdig Forsommelse, spøg ikke længere med Eders Broders Raad og indtrængende Bonfalder, men benyt det nærværende Dieblik af Fred og Lyksalighed til at sikre Eder selv og forberede Eder imod Urolighedens Dag.

Med Hensyn til Indianerne, vedbliv at øve Taalmodighed, Kjærlighed og Overbærelse; giv dem Eders Tro for at bringe dem tilbage fra deres lave Stilling; beed for dem og lær dem tillige, paa det at Forbedringens og Oplysningens Princip kan tage Besiddelse af deres Sind for aldrig mere at udryddes, saa at de maa lære Herrens Veie og fryde sig i den sande Kundskab om deres Fædres Gud.

Vi forstaaer, at Herren har været naadig og opfylder vore Bonner og Begejtringer paa deres Nogne. Vi erfarer, at hans Aland er bleven udgydt over dem, og denne Årsag tilstriver vi den Magt, som har afholdt dem fra mere udstrakte og virksomme Fjendtligheder. Vi opmuntrer Eder til at føde og klæde dem som hidindtil, men forsom aldrig Leiligheden til at lære dem at arbeide, for at de gradvis kan lære Maaden til vindstillelsen at sørge for deres egne Behov, — en Fremgangsmaade, som gjenfødig er meer velgjørende, end at understøtte dem i Lediggang. Ved Forsynets Styrelse er vi i Sandhed kastede hen iblandt dem, bringende med os vor hellige Religion og vor Civilisation. Eftersom vi er bleven overslodigen bessignede med Jordens gode Ting siden vi kom her, lad os gavmildt meddele disse udartede Sonner af Israel af Saadant, som vi har modtaget, og ikke, som altfor ofte er tilfældet i de Hvides Opsæsel imod dem, nedstige til deres lave Standpunkt, derved nedværdigende os selv og misbru-

gunde deres Tillid, men søge at opreise dem og oploste dem til os, at de maa i sand Virkelighed blive „et hvidt og vel-behagligt Folk,” til hvilket Herren kan satte Velbehag ligesom i gamle Dage.

Indianerhøvdingen Walker døde efter nogle faa Dages Sygdom i Nærheden af Staden Fillmore den 29de Januar; og Utaherne har valgt hans Broder Sen-a-rock, almindeligen kendt iblandt de Hvide under Navn af Arrow-peen, til at være deres Høvding.

Paa Grund af Indianernes Uvidenhed og ringe Forstand om Beskaffenheden af Forsigtighederne, som er bekjendt for et civiliseret Samfund, er Lovene sjeldent blevet anvendt imod dem. Dog, i Sagen om det uforstoldte Mord paa to af Bishop Weeks Drenge fra Cedar Dalen, medens de var bestængede med at bringe frem Brænde og Stager fra Bjergkloften, blev to Indianere, Hovedgjerningsmændene i høint Optrin, hængte den 15. Septbr. sidstleden, efter at de var blevet retlig forhørte og overbeviste for de Forenede Staters Distrikts Ret, hvor vedle Dommer Shaver præsiderede. Utter, i Sagen om Mordet paa Captain Gunnison og Følge af Wahvante Indianerne om Høsten 1853, blev et Antal af dem underkastet retlig Undersøgelse i Nephi for hans Velbedelhed Dommer Kinnin af de Forenede Staters Distrikts-Ret i det Distrik, som havde det Udfald, at tre af dem blev overbevist om Mord i anden Grad, og de blev dømte til den Straf, som de Forenede Staters Lov foreskriver og fastsætter i saadanne Sager. — I denne Sag forstaaer vi, at der var mange undskyldende Omstændigheder, som syntes at formilde paa Indianernes Side Udøvelsen af dette skræckelige Blodbud. Det var en Krigens Tid imellem de Hvide og Indianerne, og deune særstilte Bande havde uylig ifor-

veien mistet en af deres fornemste Mænd, ved en Afsdeling af hvide Emigranter, som dræbte ham, medens de drog igjenuem deres Land, endog uden en foranlediget Aarsag. Dette opirrede saaledes Indianerne, at endssyndt de ikke forud havde deltaget i Krig, begyndte de strax at samle deres Styrke for at komme imod Settlementerne, og at forene sig med de andre Indianere, som allerede var indvirkede i Fjendtlighederne. Det var i dette Tidsrum, at Captain Gunnison og Følge kom i deres Land, under Udøvelsen af sine Pligter for at udforske et passende Stæng for Jernbanen over Continentet, saaledes gioende dem den Anledning til Gjengjeldelse, som de saa alvorligt søgte og som saa frugteligen udøvedes paa de Ustydige. Dette burde være en Lectie for alle Reisende, som i Kaadhed skyder Indianerne; thi om de kan komme frelst fra det, saa maaest den næste Reisende maa falde som et Offer, som en Følge af deres uoverlagte og værre end vilde Barbarished. Alle Personer, som har Kundstab om Lov, og paa samme Tid behandler Indianerne saa umenneskelig, skal drages til Ansoar for Folgerne af deres Handlinger, som, i Tilfældet med den begrædte Gunnison, er næsten sikert at blive gjengjældte ved den første Lejlighed paa Mogle, som aldeles ikke stod i Forbindelse med Ansgabet.

Det kan ikke forventes af Indianerne i deres nærværende lave, uvidende Tilstand med alle deres Traditioner og vilde Natur hos dem, at de skal forstaae og handle i Overeensstemmelse med Lovbud, som de aldrig havde den mindste Kundstab om, eller nogen Lejlighed til at erholde en saadan Undervisning. Det tilkommer dersor dem, som paaberaaber sig Civilisation, at sætte dem et Exempel, og ikke, medens de gør Fordring

paa at eregvere Loven paa dem, være mere raae og morderiske, end de er indbyrdes. Lad alle saadanne Personer overveie disse Kjendsgjerninger og handle viselig, at ikke Blodet af deres Offere skal findes paa deres egne Klæder; og Brødre, vær agtsomme, at ikke ogsaa I trumper paa „Olien og Vinen,” og sider Skibbrud paa Eders Tro og taber Eders Salighed i Guds Rige.

Ved October Conferencen var adskillige af Brødrene, som havde været fra-værende paa fremmede Missioner, tilstede, idet de havde vendt tilbage med mange Hellige; og endført det sidste Selskab ikke ankom forend den 28de October, var det en Glædens Tid for os alle, men især for dem, som, idet de ustadte havde igjennemgaet Død og Lidelse, var til-ladte at samles i Fred med saadanne, som har en følles Tro med dem selv og at lytte til Guds Ejeneres Undervisning i Zion. Ethvert Ansigt straalede af Fryd, og Intet indtraf i de tre Dage, som Conferencen varede, til at fordrive eller i mindste Maade forstyrre den Fred og Enighed, som almindeligen herskede. Eldste Horace S. Eldredge valgtes til at tage Jedediah M. Grants Plads som een af de syv Præsidenter for de Halv-fjerdssindstyre.

Siden October Conferencen har ikkun lidet tildraget sig, forskelligt fra den sæd-vanlige Forretningsgang.

Vinteren har været usædvanlig mild og Arbeide har skredet frem i mange Hensænder næsten ligesaa godt som om Sommeren.

Den lovgivende Forsamling holdt deres sædvanlige Session i fyretthyve Dage og inttede med Bestemmelse at inde den anden Mandag i December næstmønende i det nye Statshus i Staden Fillmore.

Adfillige Foreninger for religiose,

sittercære og videnskabelige Diemed er blevet dannede, og megen nyttig Undervisning er blevet meddeelt, ligesom ogsaa i mange Aften og Dagskoler, hvilke almindeligen er blevet holdt i Virksomhed i Esbet af Winteren i alle Døvarterer. Fornsiesser har ogsaa haft deres Tid og Sted, og, med Undtagelse af en siden Forstyrrelse, foraarsaget af nogle faa Uordentlige af de Forenede Staters Trupper, har der almindelig hersket No, god Orden og Fred i alle Settlementer.

I Over eensstemmelse med deres res-pective Bestikkeller begav Eldste John Taylor sig til New York, Franklin D. Richards til Liverpool, Crastins Snow til St. Louis, Orson Spencer til Cincinnati og Parley P. Pratt til Californiaen.

Paa Grund af den østlige Posts Uregelmæssighed, har vi ikkun siden Undretning angaaende deres Fremgang, men har erfaret, at en Stav er blevet oprettet i St. Louis og at en Avis kaldet „the Luminary“ udgives ugentlig. Vi har endnu ikke hørt, om andre Staver er blevet oprettede, eller om andre Aviser er udgivne; dog er en Presse blevet erholdt i Californien, som vil blive sat i Virksomhed den tilstundende Sommer under Bestyrelse af Eldste George G. Cannon.

Eldste Almasa Lyman arbeider endnu i San Bernardino i Californien, og Resten af de tolv Apostler er for Nørve-rende hos os, arbeidende eftersom Leiligheden indtræffer i Utahs forskellige Settlementer. Eldste George A. Smith er endnu bestægtiget med Joseph Smiths Historie og vil sandsynligvis om nogle faa Maaneder have den fuldendt og færdig til Trykning.

Bed denne April Conference, nyligen inttet, blev Rapporterne og Regnskaberne over det Bedvarende Emigrations Fonds

Compagnies og Kirkens finanzielle Afsæter fuldstændig fremlagt, hvorfaf det sees, at det Vedvarende Emigrations Fonds Compagnies Hovedformue beløb sit til 71,005 Dollars 14³/₄ Cents, endstjøndt neppe een Dollar deraf er for Nærværende i gjeldende Midler, som kan bruges til det Niemed at hjembringde de fattige Hellige. Dette kommer af at de, som skylder Fondet, forsømmer at betale for deres Emigration. Der skyldes til Fondet fra denne Kilde alene syv og halvtredstuds-tvye tusinde Dollars, som, om det kunde vendes i brugelige Midler, vilde ret meget forsøge Compagniets Virksomhed og hjælpe mange Tusinde til at komme, som venter paa og bønsalder om Udsrielse formedst denne Kilde. Betragtet i ethvert Lys, hvori det kan bestues, skulde de Brødre; som er bleven hjulpine ved dette Fond, for deres egen, for deres Brødres og for Rigets Skyld, liquidere deres Forstrivelser dertil. Det Alsliggende at hjælpe de fattige Hellige til at emigrere, ved at tage dem ud fra de overbefolkede Distrikter i de gamle Lande, hvor de, med deres yderste Anstrengelse, neppe kan forstasse sig Underholdning, og hvor Mangl paa Arbeide ofte gjør Livet selv usikkert, og bringe dem til et Land, hvor de ved Arbeidsomhed snart kan erhverve sig Udkomme og gjøre Fremskridt i aandelig Henseende, anbefaler sig selv til alle de Hellige og er værdigt deres Tro og mest virksomme Velgørenhed.

Rapporterne over Kirkens finanzielle Afsæter viser, at Midlerne almindeligen er blevet satte i Bygninger og i at gjøre offentlige Anlæg, som Raads- og Begaavelseshusene, Tabernaklet, Muren omkring Tempelpladsen, Forraadshuse, Templet osv. For med Fremgang at fortsætte vor Forretning, finder vi det nødvendigt at have en anseelig Sum af rørlig Capital, der kan sætte os i stand til at anstaffe

Materialier og forsyne dem med Klæder og Vareartikler, som stadigen er bestjærtigede i den offentlige Tjeneste.

Tienden forsyner os med Midler til alle vores offentlige Anlæg, og den betales almindeligen i Kornvarer, Gront, Kvæg, Vogue, Arbeide og anden Ejendom, og ikke meget lidt i Penge, og, med Undtagelse af hvad der behøves til Brug for de Arbeidende, maa vendes i Penge for at forstasse saadan andre Artikler, som er nødvendige for rigtig at kunne udføre Forretning. Den stadige Anwendung af Kirkens Fond i vedvarende Forbedringer, Bryderi for at faae byttet og Tiden, som medgaaer for at faae vendt Varerne i Contant, paafører os undertiden uundgaaeligen Gjeld; men om Brødrene vil være trofaste og punktlige i at betale deres Tiende i hvad de har, det vil befrie os fra al Forlegenhed og forstasse tilstrækkeligt for alle nødvendige Niemed, hvortil det bruges.

Brødre! efter som I ønsker at paaskunde Bygningen af et Tempel og Fremrulling af Sions Konges Værk, sæt Eders Skulde til Hjulet, yder virksom Hjælp for Sions Sag, og gjør dens Interesse til Eders egen. Grindre at alt det I gjør for at understøtte Zion, beforder ikke Eders egen Interesse, det er for Eder selv, at I arbeider og slider i Guds Rige; glæd Eder dersor i Eders Arbeider og overvei Besøningen, som er henlagt ved Vanens Ende. Det skulde agtes som en Besignelse ligesaas vel som en Pligt at have denne Forretighed. Ingen større Guist kunde gives dette Folk, end de nyder ved at have en Deel og Lod i denne Sag, ved at være de myge Nedskaber i den store Johovas Haand til at bringe hans Hensigter til at stee paa Jorden i disse sidste Dage, til at være Modtagerne af den evige Sandhed, Lys og Kundstab, som udgaaer

fra Himmelens Rønge, i hvilken er al Øpverlighed, Magt og Herlighed.

Uforlignelig Glæde og Lyksalighed sylder den trofaste Helliges Sjæl, som har Jesu Bidnesbyrd og den levende Guds Aand til at oplyse hans Forstand. — Overvættet Lyksalighed og guddommelig Kjærlighed sylder hans Bryst, eftersom han søger at meddele sine Medmennesker den glade Tidende, at ogsaa de maa blive delagtige med ham i den hellige Sag, og dele dens Velsignelser. Saaledes be-mægtiger vor hellige Religion sig ganstæ vor Naturs Højelser, Dusser, Ergjerrighed, Bevæggrunde og Handlinger, og gjør enhver Forbindelse i Livet den underdanig; den danner Livskraften i vor sande Tilværelse; den indgaaer ikke blot i vor aandelige, men ogsaa i vor tidslige Organisation, og beherber os i alle vore Usliggender. Dette er sandt om Enhver, som har smagt Livets gode Ød, som har har modtaget den Hellig Aand og vedbliver at vandre i Lyset og være veiledt af dens milde Indsynelse. Dette er Frelse i Guds Rige, det er celestial Herlighed og Ophojselse. Dette er det Værk, som gis til Fienden vred, der frugter Undergangen af hans Rige og Magt paa Jordens, som kommer Satan til at rase og søge til at tilintetgjøre den Allerhøjestes Hellige, som han gjorde i Jesu, hans Apostles og Efterfølgernes Dage.

Herfra striver sig den Forfolgelse og Martyrdød, som udryddede de Troende af Jordens og bevirke de gamle Kirkes Frasald. Verden overvandt og ødelagde dem, og søger at overvinde og tilintetgjøre os, thi de er paavirkede af al Retfærdigheds Fiende, Erkeforsøren, som ønsker at styrke Guds Værk. Vær derfor paa Eders Vagt, Brodre! vær trofaste i Bon og Larvaagenhed, i Tro og gode Gjerninger, at I ikke kommer ind

i Fristelsen og Mørket kommer over Eder; at I ikke bliver forvildede og sorte på Afveie, og uforståede indsluger en Frasaldsaand, som vil føre Eder til Troes-fornægtelse. De Helliges Helligelse af Ejendom er blevet opsat en Tid for at erholsme Formen til et Skjøde, som skalde være retsgyldigt ifølge Territoriets Love. Dette er nu blevet fuldført, og mange overdrager deres Ejendom til Kirken: Vi ønsker det udtrykkeligen forstaet, at Ingen skal fåsde sin Ejendom, undtagen han føler det at være en Forretning og foretrækker at gjøre saa af sin egen frie Billie og Vala. Gi heller ønsker vi, at Nogen skal overdrage en Ejendom, som er behøftet med Gjeld eller Forpligtelser. Betal hvad I holder, og siden om I vil være nafhængige, hold Eder fri for Gjeld, forbedre Eders Arvelodder og den Huus-holdning, som er Eder anbetroet, saa at, idet I befndes trofaste over nogle faa, I kan blive sat til Herstere over mange Ting.

Lad de Hellige overalt i Verden hen-give alt hvad de har til Udspredelsen af Evangeliet, Indsamlingen af Israel og til at hjælpe de Fattige, som er trofaste og ægte, at komme til Zion; og det troes, at der er Midler nok blandt de Hellige i England og andre Steder, om de rigtigen fordeles, til at hjælpe alle de Trofaste til at emigrere. Om de som har Midler vilde være gavmilde nok til vil-ligen at meddele de Troengende, blot tilbageholdende nok til at fuldføre deres egen Emigration, og stolende paa Herren for Underholdningsmidler i Fremtidien, de vilde blive velsigne af Herren og deres Brodre, og glæde sig i at have bevirket Frelse og Besvielse for mange af de Sagtmødige, som skal arve Jordens.

Lad de Brodre, som er villige til at opoffre deres Midler paa denne Maade, gisre saaledes i Viisdom, ved at give det

i Hænderne paa vore bemyndigede Agen-
ter, som vi har bestillet til den Forret-
ning, og ikke betale det, som altfor ofte
er Tilfældet, til uansvarlige Personer,
som adspreder det for Binden uden at
gjøre noget Godt. Lad alle Ting gis-
res med Orden, og gjenem den rette
Kanal.

Det er en meget almindelig Hændelse
for dem, som har Midler, naar de kom-
mer ind i Kirken at tage enhver Dollar
ved deres Forretnings Forhandlinger med
Verden, forend de samles med de Hellige
eller har bidraget meget til Hjælp for
Sandhedens Sag. Naar de er udplyndret
for enhver Ting, saa er færdige at komme,
idet de ærgrer sig over at de ikke opoffrede
deres Midler til Opbyggelsen af Herrens
Rige istedetfor Djævelens.

Den bedste Maade for de Hellige er,
naar de først kommer ind i Kirken, at
slutte op deres Forretning, saa snart
som det passende kan lade sig gjøre uden
altfor stort Offer, og „indsamles til
zion“ uden unsydvendig Opsættelse; thi
Opslugeren og Fristeren gaaer omkring
paa Jorden, og Herren har begyndt at
gaae i Rette med Folkene med „Ild
og Sværd, med Pestilentse, Hunger og
Storm vind;“ undflyer derfor, medens
Veien er aaben for Eder!

Til alle Ertige af Hjertet over hele
Verden baade af hoi og lav Stand, siger
vi: „Omvender Eder og bliver døbte til
Eders Synders Forladelse;“ adlyd Evangelists
Ordinanter formedelst Betjening
af den levende Guds Ejere, thi den
Ulmægtiges Domme er over Eder, sye
derfor fra Ugadelighedens og Fordarvel-
sens Huler, at ikke Herrens brændende

Vrede ogsaa fortærer Eder tilligemed de
Ugadelige, for hvilke han har besluttet
at ville gjøre Jorden tom.

Til Eder, Hellige i Bjergenes Dale,
siger vi: avl Korn, saae, plant, vand og
host i belejige Tider; opdyrk ikke mere
Mark end I kan dyrke godt, frels og
opbevar Eders Korn, saa at Intet bliver
tabt; tag Ware paa Eders Kreaturer, at
de ikke blive stjaalne af Indianerne, eller
horddrevne af de hvide Tyve, som aarligen
går deres røveragtige Streiferier gjennem
vore Settlementer; indhegu Græsgange
for Eders Kreature, at I kan bevare
Græsset i Eders umiddelbare Nærhed
til deres Brug, og lad de forbudragende
Hjørde gaae udenfor Settlementerne,
hvor der er tilstrækkelig og ikke optagen
Plads, og hvor der vil være mindre Fare
for at de skal blive blandede med dem,
som hører til Territoriet.

Bered gode Opbevaringssteder for
Eders Korn, hvor I kan holde det udstadt
og reent for Stov og læg op Eders
Overflod i Forraad, imod en Nodens
Tid.

Endelig, Brodre! vær eet i Tro og i
Bestræbelse, og vandre ydmygelsen for
Herren! Hold hans Befalinger og Eders
Vagter hellige. Søg til ham bestandigen
om Viisdom og Knudstab, at I maa
nyde Lyset af hans Aand, og blive fuld-
stændigen satte i stand til at opfylde en-
hver Pligt, som paahviler Eder i Kraft
af den almægtige Guds hellige og evige
Præstedomme, hvormed I er bestillet, paa
en Maade, som skal bedst tjene til at
befordre og fremville hans Rige paa
Jorden.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15ste August.

Posten fra Utah er endelig ankommen og har bragt os den fulde Nætte af Deseret News for April og Mai. Det sidste Nummer er dateret den 30te. Nyhederne fra Utah er meget interessante; den tolvte almindelige Epistel fra det øverste Præsidentstab, hvilken findes i nærværende Nummer, vil udentvivl blive læst med stor Interesse; vi anbefaler en grundig Gjennemlæsning af samme. Ligeledes vil en Deel af Forhandlingerne i General Conferencen, som holdtes den 6te April, findes i dette Nummer. Der er 154 Eldste besiddede af Conferencen til at gaae paa Missioner, hvoraf 8 til Europa, en Deel til det Stille Havs Øer og Resten til Israel.

Præsident Brigham Young og Raadgivere, ledsgaget af en Deel af de Tolv og nogle saa Eldste, forlod Saltsøstaden den 8de Mai for at gjøre en Tour Sydover. De besøgte mange af de sydlige Settlementer, hvori de holdt Församlinger, som vare godt besøgte og den dybeste Opmærksomhed vdedes de fremsatte Lærdomme. De besaae de uylig opdagede Leier af jordbegagtige Steenkul i Bjergraden imellem Countierne Sanpete og Inab, omtrent 5 engelske Mile fra Fort Ephraim. Der var 3 Lag af Kul, afsvrelende fra 2 til 5 Hod i Tykkelse, med en gunstig Udsigt til en undtomelig Mængde. Kullene viste sig ved Probe at være af en udmarket Qualitet. Forholdsregler blevne tagne til at faae Minerne bearbeidede, saa at Steenkul kunde faaes i Saltsøstaden denne Aarstid. Selfabet reiste saa langt Syd som Cedar City og Præsidentstabet forhandlede mange Forretninger, henhørende til Folkets Velstård paa det Sted. De besøgte Deserets Jernværker og fandt det arbeidende støtte Maskineri at fremstunde Ophedningen af den store Smelteovn, hvilket benævnes „den varme Blæst.“ — Den 21de forlod de Byen Cedar for at vendte tilbage, besøgte underveis adskillige af Settlementerne, velsignede Folket med Velærelse og ankom til Saltsøstaden den 27de Mai.

Velb. Orson Hyde, Forhørssommer for Carson County, Velb. George P. Stiles, de Forenede Staters Dommer for det tredie Rettsdistrikt, Joseph E. Haywood, de Forenede Staters Marshal og flere Andre afreiste til Carson Dalen den 16de Mai. De tre nævnte Herrer gik ud paa en offentlig Forretning henhørende til Organisationen af Carson County og Afholdessen af Retterne deri.

Den 24de Mai ankom Hr. Henry Rolins fra San Bernardino med et lidet Tog, belæst med Urtekram og torre Varer for Saltsøstadens Marked.

„Den tidlige Mai Ert“ havde fulde Balger den 12te Mai. Herkentræer var meget tungt belæssede med Frugt, hvoraf nogle den 21de Mai var saa store som Valnødder. Veiret havde i April og Mai været temmelig koldt med smaa Regnbøger af og til i Dalen, Sne paa Bjergene. Men Jordbunden var mere tør end den havde været denne Tid paa Aaret i de sidste syv Aar. Græshopperne havde gjort og gjorde betydelig Skade; paa mange Steder var de meget talrige, saa at Hvedemarker, som for saa Uger siden lovede en overslodig Host, var beroede enhver Spire eller ethvert Blad, dog blev Landmændene i Almindelighed ikke modfaldne, de vedblev at plante og saae og blev raadede til at gjøre saaledes,

eftersom Erfaring fra Fortiden havde viist Mange, at mange Slags Produkter var bleven modne, om de end plantedes eller saaedes saa seent som den 10de eller 15de Juni. Folket raaddedes at stole paa Herren, plante, saae, vande, foie Taalmodighed til deres Tro, og berolige sig med den Forvisning, at den Almægtige vil styre ikke alene Elementerne, men ogsaa alle Ting til hans Helliges Welserd, Fremgangen af Sandheden, og Forkortelsen af hans Werk i Rejsfærdighed.

Vi erfarer af Aviserne, at en almindelig Helbredstid undes og Fred hersker over hele Territoriet.

Fra Bladet „Mormonen“ for den 14de Juli erfarer vi, at de 8 Eldste, bestikkede til Europa, ankom til New York omrent den 5te Juli, nemlig John Key, John Scott, Hector C. Haight, T. L. Smith, R. F. Neel, Daniel Davis, D. A. Curtis, William S. Muir. De rapporterede, at der var ingen Forurologelse af Indianerne paa Reisen over Sletterne, endssjøndt de blev besøgte af omrent 300 af Pawnee Stammen, havde en venlig Samtale med dem, hvorpaa de forlod dem vel tilsfredse. De Eldste mødte vor danske Emigration paa Sletterne den 18de Juni i en god Forfatning.

Forhandlinger

i en General Conference for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, sammenkaldt i Tabernaklet i Store Saltsø Staden, og begyndt Fredagen den 6te April 1855 Kl. 10 Form.

(Af Deseret News d. 11. April 1855.)

Præsident Brigham Young præsiderede.

Paa Forhoiningen: Præsidenterne Brigham Young, H. C. Kimball, J. M. Grant.

Af de tolv Apostler: D. Hyde, D. Pratt, W. Woodruff, G. A. Smith, E. T. Benson, C. C. Rich, L. Snow.

Halvfjerdstudsstyre: Joseph Young, S. Pulsipher, A. V. Rockwood, H. Herriman, L. Hancock, H. J. Eldredge.

Overpræsternes Dvorum: David Petersgrew.

Præsiderende Bissov: Edvard Hunter.

Stavens Præsidentstab: David Fullmer, Thomas Rhoads, P. H. Young.

Conferencens Skriver: Thomas Bullock.

Hurtigstrevere: George G. Watt, John B. Long.

Conferencen kaldtes til Orden af Eldste Hyde. Tabernaklet opført.

Choret sang en Lovsang. Bon af Ezra T. Benson. Choret sang „Hosanna i det Høieste.“

Præsident Brigham Young sagde, at i Dag for fem og tyve Åar siden organiserede Propheten Joseph Smith denne Kirke med sex Medlemmer, gav en Oversigt over dens Oprindelse, Opbyggelse og underfulde Tilvært, og gav megen mytig Lærdom, hvilket Alt vil findes i den fulde Rapport.

Choret sang en Psalme. Delsignelse af Præsident J. M. Grant.

Kl. 2 Estermiddag.

Sang. Bon af C. C. Rich. Sang.

Præsident Kimball optog Conferencens Forretninger og foreslog Brigham Young som Præsident, Prophet, Seer og Åabenbarer for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, hvilket blev eenstemmigen understøttet, ligeledes Herber C. Kimball som hans første og Jedediah M. Grant som hans anden Raadgiver.

Følgende Personer blev eenstemmigen opholdte:

Orson Hyde som Præsident for de tolv Apostlers Qvorum og Parley P. Pratt, Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Almon Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Crastus Snow og Franklin D. Richards som Medlemmer af nævnte Qvorum.

John Smith (Hyrums ældste Son) som præsiderende Patriark.

David Pettigrew som Præsident over Overpræsternes Qvorum, tilige Reynolds Cahoon og George B. Wallace som hans Raadgivere.

Joseph Young, Levi W. Hancock, Henry Herriman, Ezra Pulsipher, Albert P. Rockwood, Benjamin L. Clapp og H. S. Eldredge som præsiderende Præsidenter over alle de Halvfjærdsindstyrke.

John Nebeker som Præsident over de Eldstes Qvorum, ligeledes James H. Smith og Aaron Sceva som hans Raadgivere.

Edward Hunter som Kirkens præsiderende Bisrop.

Lewis Wight som Præsident over Præsterne Qvorum, ligeledes George Dockstader og William Whiting som hans Raadgivere.

Mc Gee Harris som Præsident over Lærlernes Qvorum, ligeledes Adam Spiers

og David Bowman som hans Raadgivere.

Oswald Barlow som Præsident over Diaconernes Qvorum, ligeledes Alexander Herring og John Carpenter som hans Raadgivere.

Brigham Young som Forvalter for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Daniel H. Wells som Overintendant for de offentlige Arbeider.

Truman O. Angell som Bygmester for Kirken.

Brigham Young som Præsident over det vedvarende Emigrationsfond til at indsamle de Fattige; ligeledes H. C. Kimball, W. Woodruff, O. Hyde, G. A. Smith, E. T. Benson, J. M. Grant, D. H. Wells, Edward Hunter, Daniel Spencer, Thos. Bullock, John Brown, William Crosby, A. Lyman, C. C. Rich, Lorenzo D. Young, P. P. Pratt, O. Pratt, J. D. Richards, og Daniel McIntosh som hans Assisterenter og Agenter for nævnte Fond.

David Fullmer som Præsident for denne Stav af Zion, ligeledes Thomas Rhoads og P. H. Young som hans Raadgivere.

Heman Hyde, Gleazer Miller, Phinehas Richards, Levi Jackman, Ira Eldredge, John Vance, Edwin D. Woolsey, John Parry, Winslow Farr, William Snow, Daniel Carr og Ira Ames som Medlemmer af Høiraadet.

Og George A. Smith som Kirkens Historiestriver og General Registrator.

Ikke et negtende Votum gaves, saaledes visende en Enighed, som Verden ikke kan virkelig gjøre.

Conferencen vóterede derefter, at John Lowry afsættes fra sit Embede som Bisrop i Maui i San Pete County og at

Warren Snow ordineres til Bisshop i Manti.

Ligeledes voteret at Noah W. Bartholomew assættes fra Bisopsembedet i Fillmore i Millard County.

Præsident B. Young talte derefter om at stille unge Mænd i ansvarsfulde Stillinger; saadanne som ikke er syldte med Traditioner, overtroiske Begreber eller Støbejerns Tro.

Conferencen voterede, at Isaak Higbee assættes som Præsident over Staven i Provo i Utah County og at James C. Snow indsættes i det Embede.

Conferencen voterede, at Asahel Perry (som er blevet ordineret til en Patriark) løses fra Pligterne som Præsident over Grenen i Springville, og at Alaron Johnson bliver Præsident over nævnte Green i Springville.

Tre og halvtredsindstyve Personer voteredes for til at gaae paa Missioner.

Præsident Grant sagde, at virksomme og kraftige Mænd, saadanne som vil gjøre deres Pligt og ære deres Præstedomme, er de Mænd, som almindeligen behøves til at besætte Embeder, gaae paa Missioner osv.

Ældste Hyde fortalte en Deel af sin Erfaring nedad Donau Floden, da han gik som en Forløber til Jerusalem.

Femten unge Mænd til blev voterede for til at gaae paa Missioner.

Sang af Choret, Belsignelse af Ældste Hyde.

Den 7de April Kl. 10 Form.

Da Tabernaklet ikke var stort nok til de nærværende Tausinder af Hellige, forsamles Conferencen i det opreiste Bindingsværk til det nye Forsamlingehuus (ved den nordlige Ende af Tabernaklet), hvilket vil have Siddepladse for omtrent 12,000 Personer.

Choret sang en Lovsang. Von af

Ældste Lorenzo Snow. Choret sang: "Viprise Dig, o Gud!"

Præsident B. Young tilkjendegav, at en Rapport over Forvalterens Afsæter vilde blive Dagens næste Forretning, og den op læstes af Ældste Thomas Bullock; og paa Førslag voterede Conferencen, at Rapporten antoges.

Præsident Kimball gjorde nogle saa Bemærkninger angaaende Rapporten, og glædede sig over vor nærværende Forfatning.

Conferencen voterede, at William Davis assættes fra Bispedømmet i Box Elder, og at Ældste Eli Harvey Pierce ordineres til Bisshop i hans Sted.

Præsident B. Young talte angaaende Tiende Rapporten; Bisoppernes Virksomhed og Pligter, Templets Opbygning; og om Helligelsen af Ciandom; og sagde, om Bisopperne ikke vil gjøre deres Pligt, vil vi assætte enhver af dem, og indsætte Andre i deres Sted.

Ældste Bullock op læste Rapporten fra Kassereren for det Vedvarende Emigrationsfond, tillige et Circlære til Præsidenterne og Bisopperne over de forskjellige Dvarterer, undertegnet af Præsident B. Young, hvilket blev antaget. Han op læste ogsaa følgende Indledning og Constitution for Deserets theologiske Institut:

Indledning og Constitution for Deserets theologiske Institut.

Da vi har for Die Forfremmelsen af Kundstab og Udbredelsen af de Principer af Ret og Sandhed, som vi har modtaget formedest Medvirkingen af det hellige Præstedomme; og da vi troer, at Theologiens Bidenslab omfatter en Kundstab om al Kundstab, være sig i Himsen eller paa Jorden, enten morallig, videnskabelig, litterær eller religiøs; og

da vi længes efter at modtage og meddele saadant Lys, saadan Viisdom og saadanne Grundsætninger, som er eller kan komme til vor Forstand til Samfunnets Gavn og til Opbyggelsen af vor Herres Rige paa Jorden; dersor har vi besluttet at danne en Forening under Navn af „Deserets theologiske Institut,” hvilket skal have een Præsident, tre Vice-præsidenter, tolv Direktører, to korrespondende Sekretærer og een indenlandst Sekretær og een Kasserer, hvis Tjenestetid skal være eet Aar og indtil deres Estertrædere er udvalgte. Første Gang skal de udvalges af de Helliges Forsamling, samlet i General Conference, og sidenefter af nævnte Forenings Medlemmer.

Besluttet: at Præsidentstabet og Direktørerne har Minudighed til at ordne, lede og bestyre alle Sager henhørende til nævnte Institut, estersom de bliver veilede af den Helligaand.

Følgende Personer blev eenstemmigen voterede til at besætte de forskjellige Embeder i Institutet:

Præsident: Brigham Young.

Vicepræsidenter: Heber C. Kimball, Jedediah M. Grant, George A. Smith.

Direktører: Orson Hyde, Orson Pratt, Wilford Woodruff, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Joseph Young, Horace S. Eldredge, James W. Cummings, Samuel W. Richards, William Hyde, Jesse C. Little.

To korrespondente Sekretærer: Daniel H. Wells, Robert Lang Campbell.

Indenlandst Sekretær: Thomas Bullock.

Kasserer: Hiram B. Clawson.

Præsident B. Young sagde, at for nogle faa Aar siden begyndte de Halvfjerdssindstyve en Videnskabs-Hal, men

havde endnu ikke udført dens Bygning; men vi har nu det Privilegium at danne en Forening til at afbenytte den, naar den bliver bygget; den vil ikke være noget mere end et Skolehus, et Academi, et Seminarium for at lære Brødrene alt det som er godt, og derpaa forsøge at faae mere.

Choret sang en Psalme. Bellsignelse af Eldste George A. Smith.

Deu 7de April, Kl. 2 Esterm.

Sang. Bon af Eldste P. H. Young. Sang.

En Rapport over de Materialier, som er blevne frembragt til Bygningen af det midlertidige Tabernakel oplæstes af Skriveren, og Eldste Hyde talte over Gjenstanden.

Eldste O. Pratt henviste til Værkets Fremgang i de fem og tyve Aar og til den nærværende lyttelige Forfatning; talte over det Emne at hellige Ejendom til Kirken og at forkynende Evangeliet.

Ni og tredindstyve blev voterede for at gaae paa Missioner.

Missionærerne blev til sagt at møde Præsidentstabet i de Halvfjerdssindstyves Raadhal paafølgende Morgen saa tidlig som Lysene tændtes.

Choret sang: „Kom alle Zions Sonner, som har annammet Præstedommets.“

Bellsignelse af Eldste Lorenzo D. Young

Kl. 7 Esterm.

De Halvfjerdssindstyves Præsidentstab mødte i deres Raadshal.

Sang. Bon af Eldste Zera Pulsipher.

Præsident Joseph Young forklarede Hensigten af Modet.

Paa Forslag blev Voteringen af de Halvfjerdssindstyve i det 5te Quartier, som afskar Robert Plumket fra det 7de Kvorum for Fraafald, stadfæstet.

Samuel Stratton Thornton assattes

fra Præsidentstabet over det 20de Aar, da han var faldet fra.

Præsident J. Young visste, at naar de Halvsjærdslindstyves Samfund afstaaer en Mand fra Overnummerne, saa maa den Mand isforen have afstaaret sig selv ved Overtrædelse; de oplosser ikke Navne-Baandet, efter at han selv har oplost det aandelige Baand; og opmuntrede de Halvsjærdslindstyve til at være bøsielige i deres Foresattes Hænder.

Aftakket med Velsignelse.

Søndagen den 8de April Kl. 10 Eftermiddag.

Sang. Bon af Eldste G. A. Smith. Sang.

Conferencen vóterede, at Lewis Bronson, Son af Seymour Bronson, ordines til Bisstop i Fillmore.

Eldste George A. Smith hentydede til vort Församlingshus at være altfor lidet, (endeligt det rummer 12,000) men det opfylder Propheten Joseph Smiths Ord. Har forsvaret Mormons Bog

siden han var 13 Aar gammel; talte om Folkets Fordomme og Traditioner; til Gunst for Viisdoms Ordet og om Enighed og Bon; og var Viduesbyrd om, at dette var Guds Værk.

Eldste Ezra T. Benson var Viduesbyrd om Sandheden af de Bemærknings, som var gjorte under Conferenzen, prædikede om Viisdoms Ordet.

Choret sang: „Israels Forløser.“ Velsignelse af Præsident Grant.

Kl. 2 Efterm.

Alle som kunde faae Rum församles des i Tabernaklet paa Grund af Veirets mistænkelige Udseende.

Kaldet til Orden af Præs. Brigham Young. Choret sang en Lovsang, forfattet af Bernard Snow.

Bon af Eldste P. H. Young. Sang.

Eldste P. H. Young opmuntrede de Hellige til beständig Bon og Flittighed, og nedbad en Velsignelse over Brodet.

(Fortsættes.)

Indbetalt til Contoret.

	Nr.	Rdl.	Mt.	St.
N. Nilsson		65	"	"
K. Petersen	12	"	"	"
J. C. Klingbeck	90	"	"	"
Mads Larsen	20	"	"	"
A. P. Crane	46	"	"	"
<hr/>				
Summa	233	—	"	"

Summa 233 — " — "

Indhold.

Side.	Side.
Tolvte almindelige Epistel	337
Redaktionens Bemærkn.	347.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postkontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Gott.

Trykt hos F. G. Bording.